

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000. július 17-i 1980/2000/EK RENDELETE

a közösségi ökocímke módosított odaítélési rendszeréről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére, tekintettel a Bizottság javaslatára, tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően, a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, mivel:

(1) A közösségi ökocímke odaítélési rendszeréről szóló, 1992. március 23-i 880/92/EGK tanácsi rendelet célja egy önkéntes közösségi ökocímkerendszer létrehozása volt, amely népszerűsíti az olyan termékeket, amelyeknek a teljes életciklusuk során kisebb a környezeti hatásuk, és biztosítja a fogyasztóknak a pontos, nem megtévesztő és tudományosan megalapozott információkat a termékek környezeti hatásairól.

(2) A 880/92/EGK rendelet 18. cikke biztosítja, hogy legkésőbb a hatályba lépését követő öt éven belül a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a rendszert a működtetése során szerzett tapasztalatok fényében, és megfelelő javaslatokat kell tennie a rendelet módosítására;

(3) A rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok megmutatták a rendszer módosításának szükségességét, a hatékonyságának növelése, tervezésének javítása és működésének ésszerűbbé tétele érdekében.

(4) A közösségi ökocímke önkéntes és szelektív odaítélési rendszerének alapvető céljai továbbra is érvényesek; az ilyen odaítélési rendszernek különösen biztosítani kell a fogyasztók olyan termékek felé történő irányítását, amelyek teljes élettartamuk során csökkenthetik a környezeti hatásokat, és tájékoztatást kell adnia a címkézett termékek környezeti jellemzőiről;

(5) A közösségi ökocímke odaítélési rendszerének közvélemény általi elfogadásához alapvető, hogy a nem kormányzati környezetvédelmi szervezetek és a fogyasztói szervezetek jelentős szerepet játsszanak a közösségi ökocímke-kritériumok fejlesztésében és megállapításában, és aktívan vegyenek részt azokban;

(6) Szükséges elmagyarázni a fogyasztóknak, hogy az ökocímke azokat a termékeket képviseli, amelyek az azonos termékcsoporthoz tartozó más termékekkel összehasonlítva képesek bizonyos negatív környezeti hatásokat csökkenteni, a termékekre alkalmazandó közösségi vagy nemzeti szintű rendeleti előírások sérelme nélkül.

(7) A rendszer hatályának ki kell terjednie azokra a termékekre és környezeti tényezőkre, amelyek a belső piac és a környezet szempontjából egyaránt figyelemre méltóak; e rendelet alkalmazásában a terméknek a szolgáltatásokat is magában kell foglalnia;

(8) Az ökocímke-kritériumok megállapításának eljárási és módszertani megközelítését aktualizálni kell a tudományos és műszaki haladás, valamint az e téren szerzett tapasztalatok fényében, hogy biztosítani lehessen az összhangot a területtel kapcsolatos nemzetközileg elfogadott szabványokkal.

(9) A rendszer következetes és hatékony megvalósítása érdekében tisztázni kell az ökocímke kiválasztási szintjeinek meghatározására vonatkozó alapelveket.

(10) Az ökocímkének egyszerű, pontos, nem megtévesztő és tudományosan megalapozott adatokat kell tartalmaznia azokról az alapvető környezetvédelmi szempontokról, amelyeket figyelembe vesznek a címke odaítélésekor, hogy a fogyasztók képesek legyenek az információk alapján tudatosan választani.

(11) Az ökocímkek odaítélésének különböző fázisaiban erőfeszítéseket kell tenni, hogy biztosított legyen az erőforrások hatékony használata és a környezetvédelem magas szintje.

(12) Szükséges több információt biztosítani a címkén az odaítélés okairól, hogy a fogyasztók segítséget kapjanak az odaítélés jelentőségének megértésében.

(13) Az ökocímkerendszernek hosszú távon alapvetően önfinanszírozóvá kell válnia. A tagállamok finanszírozási hozzájárulásai nem növekedhetnek.

(14) A rendszer hatékony és semleges megvalósítása érdekében az ökocímke-kritériumok, valamint az értékelési és ellenőrzési követelmények megállapításának és felülvizsgálatának feladatával szükséges egy megfelelő szervezet, az Európai Unió ökocímke-bizottsága (EUÖB) megbízni; az EUÖB-t a tagállamok által a 880/92/EK rendelet 9. cikke szerint már kijelölt hatáskörrel rendelkező szervekből és egy olyan konzultációs fórumból kell összeállítani, amely biztosítja az összes érdekelt fél kiegyensúlyozott részvételét.

(15) Szükséges biztosítani, hogy a közösségi ökocímke-odaítélési rendszer összhangban legyen a közösségi környezetvédelmi politika elsődleges szempontjaival és más egyéb közösségi címkézési vagy minőségtanúsítási rendszerrel, mint amelyeket a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő feltüntetéséről szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EGK tanácsi irányelv, valamint a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló, 1991. június 24-i 2092/91/EGK tanácsi rendelet hoztak létre.

(16) Bár a meglévő vagy új ökocímkerendszerek továbbra is alkalmazhatók a tagállamokban, intézkedéseket kell tenni a koordináció biztosítására a közösségi ökocímke és a közösségben lévő egyéb ökocímkerendszerek között a fenntartható fogyasztás közös céljainak a támogatása érdekében.

(17) A rendszer alkalmazásakor szükséges biztosítani az átláthatóságot és az összhangot a vonatkozó nemzetközi szabványokkal a Közösségen kívüli országok gyártói és exportőrei hozzáféréseinek és részvételének megkönnyítése érdekében.

(18) A Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak megfelelően meg kell hozni az e rendelet alkalmazásához szükséges intézkedéseket.

(19) A 880/92/EGK rendeletet a fent említett okok miatt e rendelettel kell felváltani, hogy a szükséges módosított rendelkezéseket a leghatékonyabb módon vezessék be, míg a megfelelő átmeneti rendelkezések biztosítják a folyamatosságot és a zökkenőmentes átmenetet a két rendelet között.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Célkitűzések és alapelvek

(1) A közösségi ökocímke-odaítélési rendszer (a továbbiakban: „rendszer”) célja olyan termékek népszerűsítése, amelyek az azonos termékcsoportba tartozó termékekkel összehasonlítva képesek csökkenteni a környezetre káros hatásokat, s ezáltal hozzájárulnak az erőforrások hatékony felhasználásához és a környezet magas szintű védelméhez. Ezt a célkitűzést a fogyasztók számára az ilyen termékekről nyújtott pontos, nem megtévesztő és tudományosan megalapozott tanácsokkal és információkkal lehet megvalósítani.

E rendelet alkalmazásában:

- a „termék” fogalmába beletartozik bármely áru vagy szolgáltatás,
- a „fogyasztó” fogalmába beletartoznak a közületi vásárlók.

(2) A környezeti hatásokat a termékek környezettel való kölcsönhatása alapján állapítják meg, beleértve az energia és a természetes erőforrások felhasználását is a termék életciklusa alatt.

(3) A rendszerben való részvétel nem érinti a közösségi vagy nemzeti jogrendszerekbe foglalt környezeti vagy más rendeleti előírásokat, amelyek életciklusuk különböző fázisaiban vonatkoznak a termékekre, és ahol szükséges a szolgáltatásokra.

(4) A rendszert a Szerződések rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni, ideértve az elővigyázatossági elvet, a szerződéseknek és a közösségi környezeti politikának megfelelően elfogadott eszközöket, amint azt az 1993. február 1-jei állásfoglalás alapján létrehozott Fenntartható fejlesztés ötödik cselekvési programjához kapcsolódó politika és cselekvés közösségi programja részletezi, és más címkézési vagy minőségtanúsítási rendelkezésekkel, valamint rendszerekkel, különösen a 92/75/EGK irányelvvel létrehozott közösségi energiacímkézési rendszerrel, valamint a 2092/91/EGK rendelettel létrehozott ökológiai mezőgazdasági rendszerrel együttműködve.

2. cikk

Hatály

(1) A közösségi ökocímke a Közösségben hozzáférhető azon termékeknek ítélt oda, amelyek megfelelnek a 3. cikkben említett alapvető környezeti követelményeknek és a 4. cikkben szereplő ökocímke-kritériumoknak. Az ökocímke-kritériumokat termékcsopontonként állapítják meg.

Termékcsoport alatt olyan árukat és szolgáltatásokat kell érteni, amelyek azonos célokat szolgálnak, és amelyek egyenértékűek használatukat és fogyasztói megítélésüket tekintve.

(2) Ahhoz hogy a rendszerbe bekerüljön, a termékcsoportnak a következő feltételeket kell teljesítenie:

- a) jelentős értékesítési és kereskedelmi volument képvisel a belső piacon;
- b) a termék életciklusának egy vagy több fázisában jelentős környezeti hatása van globális vagy regionális szinten és/vagy általában;
- c) a fogyasztói döntésen keresztül a környezet javításának jelentős lehetőségeit mutatja, valamint arra ösztönzi a gyártókat és a szolgáltatást nyújtókat, hogy versenylényöket keressenek olyan termékek felkínálásával, amelyek jogosultak az ökocímkére; és
- d) értékesítési volumenének jelentős részét a végső fogyasztás vagy végső felhasználás céljára értékesítik.

(3) Egy termékcsoport alcsoportokra osztható fel az ökocímke-kritériumok megfelelő kiigazításával, amennyiben ezt a termékek tulajdonságai megkövetelik, és azzal a céllal, hogy a lehető legnagyobb legyen az ökocímke általi környezetjavító képesség.

Egy adott termékcsoport különböző alcsoportjaira vonatkozó ökocímke-kritériumok, amelyek a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően kihirdetett, a kritériumokat felsoroló ugyanazon dokumentumban található, ugyanakkor válnak alkalmazhatóvá.

(4) Nem ítélt oda az ökocímke olyan anyagoknak és készítményeknek, amelyek a Tanács 67/548/EGK irányelvének, vagy az Európai Parlament és a Tanács 1999/45/EK irányelvének megfelelően igen mérgező, mérgező, környezetre veszélyes, rákkeltő, szaporodóképességre káros vagy mutagén besorolásúak, sem az olyan eljárással készült termékeknek, amelyek jelentősen károsíthatják az embert és/vagy a környezetet, vagy előírászerű használatukkor károsak lehetnek a fogyasztóra.

(5) Ezt a rendeletet nem lehet alkalmazni élelmiszerekre, italokra és gyógyszerekre, sem pedig a 93/42/EGK tanácsi irányelvben meghatározott orvosi eszközökre, mely eszközöket kizárólag szakmai használatra szántak, vagy egészségügyi szakmákban dolgozók írnak elő vagy felügyelnek.

3. cikk

Környezeti követelmények

(1) Az ökocímként olyan jellemzőkkel rendelkező termékeknek lehet odaítélni, amelyek jelentős javulást tesznek lehetővé a fő környezeti szempontok terén, melyek kapcsolódnak az 1. cikkben meghatározott célokhoz és alapelvekhez. Ezeket a környezeti szempontokat az I. mellékletben szereplő indikatív elbírálási mátrix alapján határozzák meg, és megfelelnek a II. mellékletben meghatározott módszertani követelményeknek.

(2) A következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) a viszonylagos javulás értékeléséhez a környezeti előnyök és hátrányok nettó környezeti egyenlegét kell figyelembe venni, beleértve az egészségügyi és biztonsági vonatkozásokat, melyek az adott termékek életciklusa különböző fázisain keresztül történő kiigazításából erednek. Az értékelésnek figyelembe kell vennie az érintett termékek használatával kapcsolatos lehetséges környezeti hasznokat is;
- b) a fő környezeti szempontokat a környezeti hatások azon kategóriáinak azonosításával határozzák meg, amelyekhez a megvizsgált termék adja a legjelentősebb hozzájárulást a teljes életciklusára tekintettel, és e szempontok közül meghatározzák azokat, amelyek jelentős javítási képességgel rendelkeznek;
- c) a termékek előállítás előtti életciklus fázisába beletartozik a nyersanyagok kinyerése vagy előállítása és feldolgozása és az energiatermelés. Ezeket a szempontokat annyiban veszik számításba, amennyire ez műszakilag megvalósítható.

4. cikk

Ökocímke-kritériumok, elbírálási és ellenőrzési követelmények

(1) Egyedi ökocímke-kritériumokat kell megállapítani a termékcsoporthoz megfelelően. Ezek a kritériumok fogják meghatározni a 3. cikkben említett valamennyi fő környezeti szempontra vonatkozó követelményt, amelyet a terméknek teljesítenie kell, hogy elnyerhesse az ökocímket, ideértve a termék alkalmasságát arra, hogy kielégítse a fogyasztói igényeket.

(2) A kritériumoknak a következő alapelveken alapuló kiválasztást kell biztosítaniuk:

- a) a termékek közösségi piacra történő bejutása kilátásainak megfelelően kell lenniük a kritériumok érvényességi ideje alatt, hogy a fogyasztói döntés eredményeként környezeti javulást eredményezzenek;
- b) a kritériumok kiválasztásánál számításba kell venni a szükséges kiigazítások műszaki és gazdasági megvalósíthatóságát a kritériumoknak ésszerű időn belül való megfelelés érdekében;
- c) a kritériumok szelektivitását oly módon kell meghatározni, hogy a környezet lehető legnagyobb javulását lehessen elérni.

(3) A követelményeket annak vizsgálatára, hogy az egyes termékek megfelelnek-e az ökocímke-kritériumoknak és a 9. cikk (1) bekezdésében említett, az ökocímke használata feltételeinek ellenőrzésére vonatkozó követelményeknek, minden termékcsoporthoz az ökocímke-kritériumokkal egyidejűleg kell meghatározni.

(4) A kritériumok érvényességi időtartamát és az értékelési, valamint ellenőrzési követelményeket minden termékcsoporthoz valamennyi ökocímke-kritériumsoron belül meg kell határozni.

Az ökocímke-kritériumok, valamint a kritériumokhoz kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelmények felülvizsgálatát az egyes termékcsoporthoz meghatározott érvényességi időszak lejártá előtt kellő időben

kell elvégezni, és a felülvizsgálat eredménye a meghosszabbításra, a visszavonásra vagy a módosításra vonatkozó javaslat.

5. cikk

Munkaterv

Az 1. cikkben meghatározott céloknak és alapelveknek megfelelően a Bizottság egy közösségi ökocímke-munkatervet készít az e rendelet hatályba lépésétől számított egy éven belül, az Európai Unió ökocímke-bizottságával (a továbbiakban: EUÖB) a 13. cikkben előírt előzetesen folytatott konzultációt követően, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. A munkaterv tartalmazza a rendszer fejlesztésének stratégiáját, amely a következő három évre a következőket írja elő:

- a környezet javításának és a piacra jutásnak a célkitűzései, amelyek megvalósítására a rendszer törekszik;
- a termékcsoportok nem teljes körű jegyzéke, amelyet a közösségi cselekvéseknél prioritásként fognak figyelembe venni;
- tervek a koordinációra és az együttműködésre a rendszer és a tagállamokban lévő egyéb ökocímkerendszerek között.

A munkaterv különös figyelmet fordít olyan közös cselekvések kidolgozására, amelyek elősegítik az ökocímket elnyert termékek népszerűsítését és egy információcsere-mechanizmus kialakítását a meglévő és jövőbeli termékcsoportokról nemzeti és európai uniós szinten.

A munkaterv emellett előír a stratégia megvalósítását szolgáló intézkedéseket, és tartalmazza a rendszer finanszírozási tervét.

Ezen kívül meghatározza azokat a szolgáltatásokat is, amelyekre a rendszer nem alkalmazható, figyelembe véve az Európai Parlament és a Tanács rendeletét, amely a szervezetek önkéntes részvételét teszi lehetővé a közösségi környezetgazdálkodási és auditálási rendszerben (EMAS).

A munkatervet időszakonként felülvizsgálják. A munkaterv első felülvizsgálata jelentést tartalmaz arról, hogyan valósították meg a közösségi rendszer és a nemzeti ökocímke-képzési rendszerek közötti koordináció és együttműködés tervét.

6. cikk

Az ökocímke-kritériumok megállapításának eljárásai

(1) Az ökocímke odaítélésének feltételeit termékcsopontonként kell meghatározni.

Az egyes termékcsoportokra vonatkozó sajátos ökológiai kritériumokat és az érvényességi idejüket a 17. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően állapítják meg az EUÖB-el folytatott konzultációt követően.

(2) A Bizottság saját kezdeményezésére vagy az EUÖB kérelmére indítja meg az eljárást. Az EUÖB-nek megbízást ad az ökocímke-kritériumok, valamint az e kritériumokhoz kapcsolódó, az e rendelet hatálya alá tartozó termékcsoportokra alkalmazandó értékelési és ellenőrzési követelmények kidolgozására és időszakonkénti felülvizsgálatára. A munka elvégzésének határidejét a megbízásban rögzítik.

A Bizottság a megbízás kidolgozásakor a következőket veszi kellően figyelembe:

- az 5. cikkben előírt munkaterv,
- a II. mellékletben említett módszertani követelmények.

(3) A megbízás alapján az EUÖB elkészíti a termékcsoportra vonatkozó ökocímke-kritériumok, valamint az e kritériumokra vonatkozó értékelési és ellenőrzési követelmények tervezetét, amint az a 4. cikkben és

a IV. mellékletben szerepel, figyelembe véve a megvalósíthatósági és piaci tanulmányok, az életciklusra vonatkozó megfontolások és a II. mellékletben említett javulási elemzések eredményeit.

(4) A Bizottságot tájékoztatják a 3. bekezdésben említett kritériumtervezetekről, és a Bizottság dönt arról, hogy a megbízás:

- teljesült-e, és a kritériumtervezetek benyújthatók-e a szabályozási bizottságnak a 17. cikknek megfelelően, vagy
- nem teljesült, és ebben az esetben az EUÖB-nek folytatnia kell munkáját a kritériumtervek kidolgozásában.

(5) A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* (L sorozat) teszi közzé az ökocímke-kritériumokat és azok naprakésszé tételét.

7. cikk

Az ökocímke odaítélése

(1) Ökocímke iránti kérelmet gyártók, importőrök, szolgáltatást nyújtók, nagy- és kiskereskedők nyújthatnak be. A két utóbbi csak olyan termékekre vonatkozóan nyújthat be kérelmet, amelyeket saját márkanévén forgalmaz.

(2) A kérelem vonatkozhat egy vagy több márkanév alatt forgalomba hozott termékekre. Nem kell új kérelmet benyújtani a termékek jellemzőinek olyan módosítására, amely nem befolyásolja a kritériumok teljesülését. A jelentősebb módosításokról azonban tájékoztatni kell a hatáskörrel rendelkező szervezetet.

(3) A kérelmet a következőknek megfelelően kell benyújtani a hatáskörrel rendelkező szervhez:

- a) ha a termék egyetlen tagállamból származik, a kérelmet e tagállam hatáskörrel rendelkező szervéhez kell benyújtani;
- b) ha a termék azonos formában több tagállamból származik, a kérelmet e tagállamok egyikének hatáskörrel rendelkező szervéhez lehet benyújtani. Ilyen esetekben a hatáskörrel rendelkező szerv a kérelem elbírálása során konzultál a többi tagállam hatáskörrel rendelkező szerveivel;
- c) ha a termék a Közösségen kívülről származik, a kérelmet bármely tagállam hatáskörrel rendelkező szervéhez be lehet nyújtani, ahol a terméket forgalmazzák, vagy forgalmazni fogják.

(4) A címke odaítéléséről szóló döntést az a hatáskörrel rendelkező szerve hozza meg, amely a kérelmet átvette, miután:

- a) ellenőrzi, hogy a termék megfelel-e a 6. cikk (5) bekezdése értelmében közzétett kritériumoknak;
- b) ellenőrzi, hogy a kérelem megfelel-e az értékelési és ellenőrzési követelményeknek; és
- c) konzultál a hatáskörrel rendelkező szervvel, ha ez a (3) bekezdés szerint szükséges.

(5) Ha az ökocímke-kritériumok a termelő létesítményektől bizonyos követelmények teljesítését követelik, akkor ezeket a terméket gyártó valamennyi létesítményben teljesíteni kell.

(6) A hatáskörrel rendelkező szervek elismerik az EN 45000 szabványsorozat vagy egyenértékű nemzetközi szabványok alapján akkreditált testületek által elvégzett vizsgálatokat és ellenőrzéseket. A hatáskörrel rendelkező szervekegyüttműködnek az értékelési és ellenőrzési eljárások hatékony és következetes végrehajtásának biztosításában.

8. cikk

Az ökocímke

Az ökocímke formájának meg kell felelnie a III. mellékletnek. Az egyes termékcsoportokra vonatkozó környezeti információk jellemzői és ezen információk ökocímken történő megjelenítése a 6. cikkben említett kritériumok részét képezik. Az információknak minden esetben világosnak és érthetőnek kell lenniük.

A Bizottság konzultál a 95/260/EK bizottsági irányelv által létrehozott fogyasztói bizottságban képviselt nemzeti fogyasztói szervezetekkel 2005. szeptember 24-e előtt annak érdekében, hogy felmérjék, az ökocímke és a kiegészítő információk milyen mértékben elégítik ki a fogyasztók tájékoztatási igényeit. E felmérés alapján a Bizottság bevezet minden szükséges módosítást az ökocímken szerepeltetendő információkra vonatkozóan, a 174. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

9. cikk

Használati feltételek

(1) Ahatáskörrel rendelkező szerv szerződést köt az ökocímke-kérelmezővel a címke használati feltételeiről. Ezek magukban foglalják a címke használatára vonatkozó felhatalmazás visszavonásáról szóló intézkedéseket. Egy adott termékre vonatkozó ökocímke kritériumainak bármely felülvizsgálatát követően az engedélyt újból elbírálják, és a szerződést az esettől függően módosítják vagy megszüntetik. A szerződés úgy rendelkezik, hogy a rendszerben való részvétel nem érinti a közösségi vagy a nemzeti jogok környezeti vagy egyéb, a termékek életciklusának különböző fázisaiban és adott esetben a szolgáltatásokra is alkalmazható rendeleti előírásait.

Ennek megkönnyítésére szabványszerződéseket fogadnak el a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(2) Az ökocímket nem lehet használni, és a reklámokban nem lehet az ökocímkeire hivatkozni a címke odaítélése előtt, és utána is csak azon termék esetében, amelynek a címkét odaítték.

Tilos minden hamis vagy félrevezető reklám, vagy olyan címke vagy logó használata, amely összetéveszthető lehet az e rendelettel bevezetett közösségi ökocímkével.

10. cikk

Az ökocímke népszerűsítése

A tagállamok és a Bizottság az EUÖB tagjaival együttműködve népszerűsítik a közösségi ökocímke használatát, a fogyasztók, gyártók, nagy- és kiskereskedők és a közvélemény számára hozott felvilágosító intézkedésekkel és tájékoztatási kampányokkal, ezzel támogatva a rendszer fejlesztését.

Az ökocímkezett termékek használatának ösztönzésére a Bizottságnak és a Közösség egyéb intézményeinek, valamint az egyéb nemzeti szintű hatóságoknak, a közösségi jog sérelme nélkül, példát kell mutatniuk a termékekre vonatkozó követelményeik megállapításakor.

11. cikk

További ökocímkerendszerek a tagállamokban

A Bizottság és a tagállamok intézkedéseket hoznak a közösségi rendszer és a tagállamok nemzeti rendszerei között szükséges koordináció biztosítására, különösen a termékcsoportok kiválasztásában, valamint a kritériumok kidolgozásában és felülvizsgálatában közösségi és nemzeti szinten. Ebből a célból együttműködési és koordinációs intézkedéseket hoznak a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, beleértve többek között azokat, amelyeket az 5. cikknek megfelelően elkészített munkatervben előírányoztak.

Ha egy termék egyaránt viseli a közösségi ökocímket és a nemzeti címkét, úgy ezt a két emblémát a terméken egymás mellett kell elhelyezni.

Ebben a tekintetben a tagállamokban meglévő vagy újonnan bevezetett ökocímkerendszerek továbbra is együtt létezhetnek a rendszerrel.

12. cikk

Költségek és díjak

Az ökocímke odaítélése iránti valamennyi kérelemnél díjat kell fizetni, a kérelem feldolgozásának költségeivel összefüggésben.

Az ökocímke használatáért a kérelmezőnek éves díjat kell fizetnie.

A kérelem benyújtásához kapcsolódó és az éves díjak mértékét az V. mellékletben szereplő rendelkezéseknek és a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

13. cikk

Az Európai Unió ökocímke-bizottsága

A Bizottság létrehozza az Európai Unió ökocímke-bizottságát (EUÖB), amely a 14. cikkben említett hatáskörrel rendelkező szervekből és a 15. cikkben említett konzultációs fórumból áll. Az EUÖB elsősorban az ökocímke-kritériumok, valamint az értékelési és ellenőrzési követelmények megállapításában és felülvizsgálatában működik közre a 6. cikknek megfelelően.

Az EUÖB eljárási szabályzatát a Bizottság dolgozza ki a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően és a IV. mellékletben meghatározott eljárási alapelvek figyelembevételével.

14. cikk

Hatáskörrel rendelkező testületek

(1) Minden tagállam biztosítja az e rendeletben előírt feladatok elvégzéséért felelős szerv vagy szervek (a továbbiakban: hatáskörrel rendelkező szerv vagy szervek) kijelölését és működését. Ha egynél több eljárni jogosult testületet jelöltek ki, a tagállam meghatározza e testületek hatáskörét és a rájuk vonatkozó koordinációs követelményeket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a hatáskörrel rendelkező testületek összetétele garantálja a függetlenségüket és semlegességüket;
- b) a hatáskörrel rendelkező testületek működési rendje nemzeti szinten biztosítja az összes érdekelt fél aktív részvételét és a megfelelő szintű átláthatóságot;
- c) a hatáskörrel rendelkező testületek helyesen alkalmazzák e rendelet rendelkezéseit.

15. cikk

Konzultációs fórum

A Bizottság örökös az, hogy az EUÖB a tevékenysége során biztosítsa, valamennyi termékcsoporthoz tekintetében, az adott termékcsoporthoz érdekelt összes érintett fél kiegyensúlyozott részvételét, mint például az ipar és a szolgáltatók, beleértve a kis- és középvállalkozásokat, a kisiparosokat és szakmai szövetségeiket, a szakszervezeteket, a nagy- és kiskereskedőket, az importőröket, a környezetvédő csoportokat és a fogyasztóvédelmi szervezeteket. Ezek a felek egy konzultációs fórum keretében találkoznak. A fórum eljárási szabályzatát a Bizottság határozza meg a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

16. cikk

A műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítás

E rendelet mellékleteit hozzá lehet igazítani a műszaki fejlődéshez, beleértve a vonatkozó nemzetközi szabványosítási tevékenység fejlődését, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

17. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Amikor erre a cikkre hivatkoznak, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartásával.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében előírt időtartamot három hónapban állapítják meg.

(3) A bizottság maga fogadja el az eljárási szabályzatát.

18. cikk

Jogsértés

A tagállamok megteszik a megfelelő jogi vagy igazgatási intézkedéseket e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén, és ezen intézkedésekről tájékoztatják a Bizottságot.

19. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 880/92/EGK rendelet hatályát veszti. Azonban továbbra is alkalmazni kell a 12. cikk (1) bekezdése szerint megkötött szerződésekre. A 880/92/EGK rendeleten alapuló határozatok addig maradnak hatályban, amíg nem módosítják, vagy hatályukat nem veszítik.

20. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2005. szeptember 24-e előtt felülvizsgálja a rendszert a működése során nyert tapasztalatok fényében.

A Bizottság e rendelet megfelelő módosításait javasolja.

21. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. július 17-én.
az *Európai Parlament* részéről

a Tanács részéről

N. FONTANE
az elnök

J. GLAVANY
az elnök

I. MELLÉKLET

Indikatív értékelési mátrix

A termékek életciklusa

Környezeti szempontok	Áruk					Szolgáltatások		
	Előterme- lés/ nyers- anyagok	Termel- és	Forgalma- zás (beleértve a csomagol- ást is)	Haszn- álat	Újrahaszn- osítás/újraf- eldolgozás /ártalmatlanít- ás	Árubesz- erzés szolgálta- tásnyújtá- shoz	Szolgál- tatás végzés e	Hullad- ékgazd- álkodá- s
Levegőminőség								
Vízminőség								
Talajvédelem								
Hulladékcsökkentés								
Energiamegtakarítás								
Természeti erőforrás gazdálkodás								
Globális felmelegedés megelőzése								
Ózonréteg védelme								
Környezeti biztonság								
Zaj								
Biológiai sokféleség								

II. MELLÉKLET

Az ökocímke-kritériumok megállapításának módszertani követelményei

BEVEZETÉS

A fő környezeti szempontok azonosításának és kiválasztásának, valamint az ökocímke-kritériumok megállapításának folyamata a következő lépéseket foglalja magában:

- megvalósíthatósági és piaci tanulmány,
- életciklus-vizsgálatok,
- javulási elemzés,
- javaslat a kritériumokra.

MEGVALÓSÍTHATÓSÁGI ÉS PIACI TANULMÁNY

A megvalósíthatósági és piaci tanulmány fogja vizsgálni a közösségi piacon található kérdéses termékcsoporthoz különböző fajtáit, az előállított vagy szállított, importált és értékesített mennyiséget, és a tagállamok piaci struktúráját. A belső és külső kereskedelmet szintén figyelembe fogja venni.

Értékelni fogja a fogyasztói megítélést, a termékfajták közötti funkcionális eltéréseket és az alcsoportok megállapításának igényét.

ÉLETCIKLUS-VIZSGÁLATOK (LCC)

A fő környezeti szempontokat, amelyekre kritériumokat kell majd kidolgozni, az életciklus vizsgálatokon keresztül határozzák meg, nemzetközileg elismert módszerekkel és szabványokkal összhangban. Az EN 14040-ben és az ISO 14024-ben megállapított alapelveket adott esetben kellően figyelembe kell venni.

JAVULÁSI ELEMZÉS

A javulási vizsgálatok különösen a következő szempontokat fogják figyelembe venni:

- a környezeti javulás elméleti lehetősége a piaci struktúrákban előidézett lehetséges változásokkal kapcsolatban. Ez az életciklus-vizsgálatokból adódó javulási értékelésen fog alapulni,
- a műszaki, ipari és gazdasági megvalósíthatóság és a piaci változások,
- fogyasztói szokások, megítélések és preferenciák, amelyek befolyásolhatják az ökocímke hatékonyságát.

JAVASLAT A KRITÉRIUMOKRA

A végső ökológiai kritériumjavaslat számításba fogja venni a termékcsoporthoz vonatkozó környezeti szempontokat.

III. MELLÉKLET

Az ökocímke leírása

AZ ÖKOCÍMKE FORMÁJA

Az ökocímket olyan termékeknek fogják odaítélni, amelyek az összes kiválasztott környezeti szempont számára megfelelnek a kritériumoknak. A címke a 8. cikknek és a következő formának megfelelően fogyasztói tájékoztatást tartalmaz.

A címke két részből áll: az 1. mezőből és a 2. mezőből, a következők szerint:

EURÓPAI UNIÓS ÖKOCÍMKE

Az EU ökocímkezési-rendszere környezeti követelményeit
kielégítő árunak vagy szolgáltatásnak odaítélve

Az engedély regisztrációs száma:

*

*

*

1. Mező

A 2. mező az ökocímke odaítélésének indoklásáról szóló információkat tartalmazza. Ezen információknak legalább egy, de legfeljebb három környezeti hatásra kell vonatkozniuk. Az információknak rövid szöveges leírás formájában kell megjeleníteni.

Példa:

*	alacsony légszennyezésű
*	energiahatékony
*	csökkentett toxicitású

Az 1. és a 2. mezőt, ahol lehetséges, együtt fogják használni, de ha a hely mérlegelése fontos tényező tekintettel a kis termékekre, akkor a 2. mező egyes alkalmazásoknál elhagyható, biztosítva, hogy ugyanazzal az áruval kapcsolatos más alkalmazásoknál a teljes címkét alkalmazzák. Például az 1. mezőt egyedül lehet szerepeltetni magán a terméken, ha a teljes címke megjelenik valahol másutt a csomagoláson, a tájékoztató füzetekben vagy más, az értékesítés helyén található kiadványokban.

IV. MELLÉKLET

Az ökocímke-kritériumok odaítélésének eljárási alapelvei

Az ökocímke-kritériumok, valamint az ezekkel összefüggő értékelési és ellenőrzési követelmények kialakításához a következő alapelveket fogják alkalmazni:

1. AZ ÉRDEKELT FELEK RÉSZVÉTELE

a) Egy egyedi *ad hoc* munkacsoportot hoznak létre a 15. cikkben említett érdekelt felek és a 14. cikkben említett hatáskörrel rendelkező szervek bevonásával az EUÖB keretében az egyes termékcsoportokra vonatkozó ökocímke-kritériumok kidolgozására.

b) Az érdekelt feleket be fogják vonni a fő környezeti szempontok azonosításának és kiválasztásának folyamatába, különösen a következő fázisokban:

- i. megvalósíthatósági és piaci tanulmány,
- ii. életciklus-vizsgálatok,
- iii. javulási elemzés,
- iv. javaslat a kritériumokra.

Minden ésszerű erőfeszítést meg kell tenni, hogy a folyamat során konszenzust érjenek el, törekedve ugyanakkor a magas fokú környezetvédelem megvalósítására.

Az *ad hoc* munkacsoport üléseit megelőzően kellő időben elkészítik és kiosztják a résztvevőknek az egyes fázisok eredményeit összegző munkajelentést.

2. NYÍLT KONZULTÁCIÓ ÉS ÁTLÁTHATÓSÁG

a) A főbb eredményeket tartalmazó zárójelentést kiadják és közzéteszik. A munka különböző fázisainak eredményeit bemutató közbenső jelentéseket hozzáférhetővé teszik az érdekeltek számára, és észrevételeiket figyelembe veszik.

b) A jelentés tartalmáról nyílt konzultációt szerveznek. A tervezett kritériumokra vonatkozó észrevételek benyújtására legalább 60 napos időszakot kell hagyni, mielőtt a kritériumokat benyújtják a bizottságnak, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. Minden beérkezett észrevételt figyelembe fognak venni. Kérésre információkat adnak az észrevételek további sorsáról.

c) A jelentés tartalmazni fog egy összefoglaló jelentést és mellékleteket részletes leltári számításokkal.

3. AZ INFORMÁCIÓK BIZALMAS KEZELÉSE

Az egyének, közszervezetek, magántársaságok, érdekcsoportok, érdekelt felek és egyéb források által szolgáltatott bizalmas információk védelmét biztosítani fogják.

V. MELLÉKLET

Díjak

1. NEVEZÉSI DÍJAK

Az ökocímke odaítélésére vonatkozó pályázat díjköteles, összefüggésben a pályázat feldolgozásának költségeivel. A legalacsonyabb és a legmagasabb díjat rögzíteni fogják.

A kis- és középvállalkozások¹ és a fejlődő országok termékgyártói, valamint szolgáltatói részére a kérelmezési díj legalább 25%-kal csökkentett összegű lesz.

2. ÉVES DÍJAK

Minden pályázónak, akinek odaítélték az öko-címkét, éves használati díjat kell fizetnie a címke használatáért annak a hatáskörrel rendelkező szervnek, amely a címkét odaítélte.

A díjjal fedezett időszak az ökocímke kérelmezőnek történő odaítélése napján kezdődik.

Az éves díjat az ökocímkét kapott termék éves, Közösségen belüli értékesítési volumene alapján fogják kiszámítani. A legalacsonyabb és a legmagasabb díjat rögzítik.

A kis- és középvállalkozások és a fejlődő országok termékgyártói, valamint szolgáltatói részére az éves díj legalább 25%-kal csökkentett összegű lesz.

Azoknak a kérelmezőknek, akik már az EMAS vagy ISO 14001 szerinti tanúsítvánnyal rendelkeznek, az éves díjban további engedmények adhatók.

Amennyiben indokolt, további díjengedmények adhatók a 17. cikk rendelkezéseinek megfelelően.

3. VIZSGÁLATI ÉS ELLENŐRZÉSI KÖLTSÉGEK

Sem a nevezési, sem az éves díj nem fogja tartalmazni a kérelem tárgyát képező termékek esetlegesen szükséges vizsgálatának és ellenőrzésének költségeit. A kérelmezők maguk fogják fedezni az ilyen vizsgálatok és ellenőrzések költségeit.

Az értékelési és ellenőrzési követelmények megtervezésénél figyelembe kell venni a költségek szigorú minimalizálásának célkitűzését. Ez különösen fontos annak érdekében, hogy megkönnyítsék a kis- és középvállalkozások részvételét a közösségi ökocímke-rendszerben, és ezzel elősegítsék a rendszer szélesebb körű elterjedését.